

För att komma in i paradiset

Hadith nr 22 av Imam an-Nawawi

Abu ‘Abdullāh Jabir ibn ‘Abdullāh al-Anṣārī må Allah vara nöjd med dem båda berättar att Allahs sändebud frid vare över honom sade:

”En man frågade: ‘O, Allahs sändebud! □ Vad anser du, om jag förrättar de föreskrivna böerna, fastar under månaden Ramadan, tillåter det som är tillåtet och förbjuder det som är förbjudet – utan att överdriva eller lägga till något ytterligare – kommer jag då att komma in i Paradiset?’ Profeten □ svarade: ‘Ja.’” **[Återberättad av Muslim]**

Kommentarssammanfattning

Detta hadith visar att om en person fullgör de minsta kraven – de fem pelarna i islam, att efterleva det som Allah har gjort tillåtet samt att undvika det som Han har förbjudit – så är det därmed vunnit paradiset. Samtidigt är vi skyldiga att ta vårt ansvar, uppträda korrekt och undvika synder. De frivilliga handlingarna är en uppmuntran för att komma närmare Allah, att kompensera för eventuella brister i de obligatoriska plikterna och att stötta vår andliga utveckling.

I detta hadith nämner inte Profeten □ några frivilliga handlingar, vilket visar att det är tillåtet att lämna dem. Lärda förklarar att han inte inkluderade de frivilliga handlingarna för att göra religionen lättare för mannen, särskilt eftersom han nyligen hade omfamnat islam. Med tiden, om han var uppriktig i sitt åtagande, skulle Allah öppna hans hjärta för att utföra dessa frivilliga gärningar. Andra lärda menar att de frivilliga handlingarna inte nämndes just för att förhindra att mannen felaktigt skulle tro att dessa handlingar är obligatoriska.

En liknande hadith lyder:

En man gick fram till Profeten □ och frågade: **”Berätta för mig om en handling som, om jag utför den, garanterar min inträde i Paradiset?”**

Profeten □ svarade: **”Dyrka Allah, sätt inte medhjälpare vid Honom, upprätta böerna, ge Zakat och fasta under Ramadan.”**

Mannen svarade: **”Vid Allah, jag kommer varken att lägga till något eller dra bort något från detta.”**

När mannen gick iväg sade Profeten □ att om någon önskar se en person som tillhör

paradisets invånare , så bör de se till den mannen. Andra hadither nämner vikten av att upprätthålla släktskap och att hålla sig borta från stora synder.

Betydelsen med dessa hadither är tydlig: de minsta kraven för att komma in i paradiset är att uppfylla de fem pelarna i islam, att efterleva det Allah har gjort tillåtet och att undvika det Han har förbjudit. En viktig lärdom vi kan dra är att vi inte bör överväldiga oss själva – eller nya muslimer – med för mycket information eller för många handlingar. Först måste den islamiska grunden befästas. Ju närmare vi kommer Allah, desto större blir viljan och förmågan att utföra de frivilliga handlingarna utöver det obligatoriska. Dessutom är de frivilliga handlingarna till för att hjälpa oss att komma ännu närmare Allah och kompensera för eventuella brister i fullgörandet av de obligatoriska plikterna.

Personliga strider och åsikter

Allah säger i Koranen:

”De som Vi givit Skriften, och de som reciterar den i enlighet med dess sanna mening, de är de som verkligen tror på den. Och vem som inte tror på den – de är de som går förlorade.”

[al-Baqarah 2:121]

Andra verser uppmanar oss:

”O ni troende, förbjuda inte det goda som Allah har gjort tillåtet för er, och överskrid inte gränserna – sannerligen, Allah älskar inte de som överskrider gränserna. Ät av det som Allah har gett er, som är lagligt och gott, och frukta Allah, som det är ni troende inför.”

[al-Ma'idah 5:87-88]

Både hadither och dessa kovanverser refererar till dem som tillåter det Allah har gjort lagligt och förbjuder det Han har gjort förbjudet. Dessutom förändrar inte dessa människor innebörden eller sammanhanget i någon hadith eller Koranvers för egna skull – de accepterar Allahs budord helhjärtat, och det är de som kommer att komma in i paradiset.

Ibland känner vi behovet att anpassa oss efter andras uppfattningar, vilket kan leda till att vi kompromissar med våra egna övertygelser för att passa in eller lugna vårt samvete. Detta innebär att vi ibland tillägger våra personliga åsikter istället för att följa de lagar som Allah tydligt har fastställt. Exempelvis kan vissa citera en hadith eller vers för att hävda att det är okej att klä sig olämpligt, lyssna på explicit musik, titta på opassande program, inte upprätthålla rätta gränser mot det motsatta könet, använda droger eller konsumera alkohol. För att komma in i paradiset får vi inte ändra innebörden eller anpassa budskapen till våra

egna önskemål – Allah har klart och tydligt deklarerat vad som är tillåtet och vad som är förbjudet.

Det är dock viktigt att vi erkänner att vi alla har personliga begär eller tendenser. Så länge vi kämpar emot att ändra Koranens och sunnahens mening för att rättfärdiga våra egna problem, är det en personlig inre kamp – en jihad. Allah (swt) säger:

”De som kämpar för Oss, dem ska Vi leda på Våra vägar. Allah är med de som är goda.” >
[al-Ankabut 29:69]

Vanliga Missuppfattningar

En vanlig missuppfattning kring detta hadith är vad mannen menar – och ännu viktigare, vad han inte menar. Mannen menar att han kommer att be de obligatoriska bönerna, ge den obligatoriska zakaten, fasta under Ramadan och göra Hajj en gång. Han avser alltså inte att samtidigt backtala, förtrycka andra, överge dem som behöver hjälp eller fortsätta begå synder samtidigt som han utför det minimala. Han är fortfarande skyldig att uppträda korrekt, fullfölja sina ansvar och avstå från att begå synder.

Allah säger:

”Om ni undviker de stora synder som ni har blivit förbjudna, kommer Vi att ta bort era mindre synder och låta er träda in genom en ärbar port.” **[an-Nisa 4:31]**

Denna vers visar att stora synder kan hindra oss från att komma in i paradiset, oavsett vilka goda handlingar vi utför. Men genom att undvika dessa synder och fullfölja våra goda gärningar kan de små synderna utplånas och vi vinna inträde i paradiset.

De stora synderna som hindrar en person från att komma in i paradiset är bland annat:

- Att begå shirk (associera partners med Allah)
- Att vara en vägrövare
- Att hysa någon grad av arrogans
- Att inte låta sin skuld bli avbetald
- Att ens skapa en situation där ens granne inte är trygg från ens övergrepp eller oegentligheter
- Att förtrycka eller orätta orätt mot någon – i sådana fall måste man göra bot, antingen genom att göra gott i detta liv eller genom att den orättskådade får sitt fulla krav på Domedagen.

Det sägs även att de tidiga generationerna vid Profetens tid betraktade att de troende, för en synd de begått, kunde hållas vid paradisdörren i upp till 100 år.

